بنګلا

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر
پېژندنه: لیندی / کال ۱۴۰۷ لېږدی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: **ښکلا**

لیکوال: داکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ایډېټور:
د پخښنتی ډیزان: داکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۲۰
چاپ نېټه: **لیندی/** کال ۱۴۰۷
واټس اپ: ۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸+
برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بښکلا

......

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتی... ۱
بسم الله الرحمن الرحیم ۲
لیکي پوهه:... ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید)... ٥
د یادښتونو له پاره:... ۷
داستان... ۸
د چاپ شویو کتابونو لیست... ۷٤
د کار لاندې کتابونو لیست ۷۹
د وخت او امکان په صورت کې... ۸۰
د پخښتی څټ ۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل.
هغه د ذات پو هه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی.
عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل يوه بل ناول چې کيسه يې په ننګرهار ولايت يوې وروسته پاتې ولسوالۍ او مزي ته (سرحد ته، کرښې ته يا بورډر ته) نږدې پيل شوي، او څنډ وروسته الته پای ته رسېدلي ده، وليکم او د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره يې ګډ (شريکه) کړم.

زما د کتابونو مينه وال يوازې معماران او انجينران نه دي، او نه بايد اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې څانګې مينه وال په کې ډېر شي، دا کار به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې پېژنو.

زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

په درنښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنکلا

......

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

داستان

بادام چې یوه تکړه کروندګر(بزرګر) و، د ننګرهار ولایت په یوې وروسته پاتې ولسوالۍ کې یې ژوند کاوه.

هغه خپل شخصي ځای نه درلود.

د یوه خان په کلا کې، په وړیا توګه اوسېده (کښېناسته).

د خان لویه کلاه وه.

په څلورو اړخونو یا کنجونو کې یې اوچت برجونه درلودل.

بیا د هغې لوې کلا په منځ کې د خان د اوسېدو کلا وه.

شاوخوا کې یې د ګاونډیانو، کروندګرو او کسبه کارانو لکه:

نایې (ناحي، دلاک، سلمان)، مصلي (مثلي)، ټټار، چوکې کروندګر، لرګي ماتونکی، ترکاڼ، خټګر، مزدوران او داسې نورو کورونه وو.

خان د کلا دېوالونه یې دومره اوچت نه وه.

په دوې اړخونو کې یې کوټې درلودې.

یوه اړخ کوټې یې د ژمي او بل اړخ کوټې یې د اوړي له پاره وې.

شمال اړخ کوټې یې دوې پوړیزې او بل اړخ یې یوه پوړیزې وې.

خان د کلا منځ نه، یوه ویاله (بیاله، لښتی) هم تېر شوی وه.

شاوخوا د ویالې (بیالې) څه د نارنجانو ونې او د ګلاب ګلانو بوټې هم وو.

د خان کلا غولی هم لوی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

یوه اړخ ته یې ښکلې څپره او ترې لاندې یې اوچته برنډه هم وه.

د خان کورنۍ به په اوړي کې تر څپرې لاندې کښېناستل، کوم چې پر سر یې غټو انګورو لښتې زغلولې وې.

په ویالې کې به د خان ښځې او لورګانو، پیالې او دېګي مینځل.

د ویالې نه به یې د څښاک اوبه هم اخیستې.

د کالیو او ځان مینځلو د پاره یې جلا کوټه درلوده.

خان د ویالي نه به نورو ګاوندیانو ښځوهم، کار اخیسته.

د اوبو له پاره هیڅا ته کلا نه د باندې د وتو اړتیا نه وه.

خان بادام ته هم یوه کوټه او یوه دالان ورکړی و.

د دالان مخې ته یې کوشنۍ برنډه (صوفه) هم وه.

د برنډې نه بام ته لنډې زینې هم شتون درلود.

د برنډې پر سر څپره او د څپرې پر سر تاک هم وه.

تاک به په پسرلي کې ښکلي انګور نیول.

انګور یې غټ یا کټه انګور وو.

په دوبي کې هغوی ټول به د بام په سر بیده کېدل.

بادام د خان، یوه ټوټه ځمکه کره.

کله نا کله به یې د خان د کور لرګي هم ماتول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

هغه دوې لورګانې درلودې چې د یوې نوم يې لښته او د بلې نوم يې پاڼه وه.

هغه ډیر خواریکښ کروندګر و.

هغه به په یواځې ځان، ځمکې قولبه کوې او کښت به يې په کې کاره.

ښځې به يې لږ، لږ مرسته ور سره کوه.

هغې به د ځمکو په خپشاوې او پنډ وړلوکې د هغه سره مرسته کوه.

د نیالونو په وخت کې به يې د هغه سره سم نیال کاوه.

لورګانو به يې هغه ته چاې او ډوډۍ کروندو ته وړه.

لورګانو به يې غواګانې څرولو ته هم وړې.

هغوی ته به يې په پولو کې واښه کول او کورته به يې وړل.

سم به يې، د الکانو کارونه کول.

پلار يې سوچ کاوه او د خدای نه به يې غوښتل چې هغه ته زوی په برخه کړي.

هغه به ور سره د کروندو په کارونو کې مرسته وکړي.

ځکه لورګاني يې ورځ تر بلې لویدې، وتل، ننوتل او په پولو ګرځېدل يې د بادام نه خوښېدل.

هغه نه غوښتل چې لورګانې يې د هغه سره په کروندو کې، مرسته وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library
ښکلا

......

هغه به تل خپلو لورګانو ته ویل:

کوم وخت چې د کور نه د باندې وځئ ، نو باید لوی ټیکرې (پوړنې) پر سر کړئ.

هغوی به هم د خپل پلار خبرې منې او د باندې به وتې.

هغوی چورپه، چورپه وې.

یوه یې د اتو کلونو او بله یې د پنځو کلونو وې.

خو ډېرې (زبردست) کاریګرې وې.

درې کاله وروسته، هغه ته خدای زوی ورکړ.

هغه ډېر خوشحاله شو.

پر هغه یې نوم، سپین بادام کېښود.

هغه به راز، راز سوچونه وهل.

د خدای نه به یې غوښتل چې هغه ژر، ژر لوی او د هغه سره په کروندو کې مرسته وکړي.

مګر، هغه زړه د سوري په ناروغۍ اخته و.

هرڅه دوایي یې و کړه .

خو!

روغ نه شو او وروسته له یوه کاله مړ شو.

بادام ډېر خپه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه يې د لاسه، نه راتلل.

هغه صبر کاوه او د خدای نه يې غوښتل چې هغه ته يوه بل او ښکلی زوی ورپه برخه کړي.

کال تېر شو.

يوه بل کال هم ورپسې شو.

ښځه يې امیندواره (اميدواره) شوه.

بادام به خپلو لورگانو ته ویل:

مور مو امیدواره ده.

ښه به وي چې، تاسو د هغې سره، مرسته وکړئ.

هغوی د خپل پلار خبره و منه.

هغوی به هم په کور د ننه د خپلې مور سره او د باندې به يې د خپل پلار سره مرستې کوې (کولې).

وختونه تېرېدل.

د بادام ښځې به اونۍ شمېرې.

ورځ تر بلې به يې خپل کار لورگانو ته سپاره.

هغوی د کور په کارونو کې تکړه نه وې.

مگر هغوی به کار کاوه او خپلې مور نه به يې پوښتنې کوې.

مشرې لور يې اوړه لمدول (لندول) زده کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

پیا به یې په تناره کې ډوډۍ پورې کوې.

کله نا کله به ډوډۍ ترې سوزېدې.

هغه په لمړیو کې، د تناره څخه بېرېده.

ورو، ورو د تناره سره بلده (عادت) شوه.

میاشت وروسته به یې په خپله اوړه لمدول او هم به یې ډوډۍ په تناره کې پخوې.

بلې لور به یې کتغ کاوه.

مور به یې یوازې د غوا شیدې لوشې، هغه به یې په نغري کې تودوې.

دا کار به یې په ورځ کې، دوې واره کاوه.

یوه وار به یې په سهار کې لوشې، بیا به یې تودوې او د سهار چای په وخت کې به یې د کورنۍ سره په ګډه څښې.

په دوهیم وار به یې مازیګر ناوخته لوشې او هغه به یې تودوې.

د شیدو نه به یې پېروی ټولوه.

پېروی به یې هم د سهار چای په وخت کې پر دستر خوان ایښوده او په خوشحالۍ سره به یې خوړه.

کله به یې مستې او کله به یې ترې پنېر هم جوړاوه.

مستې به یې شاربې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

د مستو نه به يې ښکلې تروې جوړوې او کوچ به يې ترې ټولول او په يوه لوښي کې به يې اچول.

کله به يې په سهار کې خوړل.

ځيني وختونه به يې کوچ، ويلي کول او د هغه نه به يې غوړي جوړول.

بيا غوړي به يې په کټغ کې اچول.

کله نا کله به يې په غوړيو کې هګۍ هم پخوې.

ځينې نور وختونه به يې په ياد غوړيو کې پراټې هم پخوې او د شين چای سره به يې خوړې.

هغوی چرګان او بتې (بتکې) هم درلودې.

چرګانو او بتو به يې هګۍ اچوې.

هغوی به کله نا کله هګۍ پخوې او د اړتيا په وخت کې به يې هګۍ هم خرڅوې.

د هګيو پيسې به يې ټولوې او په هغه به يې د کور نور ضروري شيان له بازار نه پيرودل (اخيستل).

په پسرلي او مني کې به يې هګۍ ټولوې او هغه به يې تر چرګانو لاندې ايښودې، تر څو بچي و باسي.

چرګانو به بچي وېسته او لوياوه.

چرګان او چورګړي به د باندې ګرزېدل او ورو، ورو به غټېدل (لويدل).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

د بتو بچي به د کور نه د باندې وتل، د کور مخې بیالې کې به ګرځېدل او لامبو به یې وهې.

ماښام به بېرته، کور ته تلل او خپلې کوشنۍ کوټې ته به د ننه کېدل.

چرګان، چورګوړي به وختي هم کورته تلل، په ونې کې به ختل او پر ټېټو څانګو باندې به کښېناستل.

څه وخت نور هم تېر شو.

بادام او د هغه ښځې پرېکړه و کړه تر څو پر راتلونکي ماشوم نوم کېږدي.

هغوی به نومونه غوره کول او بیا به یې نه خوښول.

وروسته یې پرېکړه وکړه چې:

که چېرې الک شو پر هغه به نوم تازه ګل او که جلۍ شوه پر هغه به نوم ښکلا کېږدي.

دا نومونه یې د لورګانو سره هم ګډ کړل.

هغوی هم و منه او ډېر خوشحاله شوو.

لورګانو به یې ورځ تر بلې د کور کارونو په خپله کول.

خپله مور به یې د کور درانه کار ته، نه پرېښوده.

میاشت بله هم تېره شوه.

هغې د ډمې، کومه چې د ماشومانو په زېږون کې مهارت او تجربه درلوده، اړیکه نږدې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

له هغې يې و غوښتل تر څو په زېږون کې ور سره مرسته وکړي.

هغې د نورو اولادونو په زېږون کې هم، مرسته کړې وه.

هغې و منه.

د ورځې به يوه ځل د بادام کورته، تله.

د بادام د ښځې سره به يې چای څښنه.

هغې ته به يې مشورې ورکوې.

څه وخت نور هم تېر شو.

د هغې د زېږون وخت نږدې شو.

هغې د خپلو نورو ماشومانو کالي لکه:

شولکه، کمانک، لتې، سوزني، بادبرک او نور شيان پر سېره کړل.

ډمې هم د هغې سره يې مرستې، پيل کړې.

د زېږون شپه يې ورسره تېره کړه.

سهار نږدې شو.

هغې ته خدای يوه ښکلې لور ورکړه.

لور يې دې دنيا ته سترګې وغوړوې.

هغې ښکلې او غټې سترګې درلودې.

نوم يې له ورايه ټاکل شوی و.

ښکلا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوا(هوا) توده وه.

بادام د بام پر سر شپه تېره کړې او د سهار لمانځه له پاره د باندې وتی و.

په کلا کې د ننه ګلان نه وو.

هغې د تاک کوشنۍ لښته و شکوه او خپل کوشني زوی ته یې غږ کړ.

ژېړ ګله!

وه ژېړ ګله!

هغه و ویل:

څه وایې مورې؟

هغې و ویل:

دلته راشه!

هغه خپلې مور څنګ ته لاړ او ویې ویل:

څه دې ویل؟

هغې ورته د تاک کوشنۍ لښته ورکړه او ویې ویل:

دا لښته بادام ته ورکړه او هغه ته و وایه چې خدای تا ته ښکلې لور درکړه.

هغه و ویل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لښته يې واخيسته او د کلا نه د باندې شو.

جومات خوا ته لاړ.

بادام د جومات نه د باندې تر ونې لاندې ناست و.

ژېړ ګل بادام ته نږدې شو.

هغه ته يې سلام ورکړ.

بادام د هغه سلام ته، وعليکم و ويل.

بيا ژړ ګل هغه ته لښته ورکړه او هغه ته يې و ويل:

زيری مې در باندې.

خدای تا ته يوه ښکلې لور درکړه.

بادام مننه وکړه.

بيا يې په جبونو کې لاس و واهه.

يوه شانزده پولې يې و موند او هغه ته يې ورکړ.

ژېړ ګل ډېر خوشحاله او په منډو بېرته کلا ته لاړ.

ګړۍ وروسته، بادام هم د چای څښلو د پاره کور ته لاړ.

هغه تر څېرې لاندې پر کټ کښېناست.

ډمه له کوټې و وته او هغه ته يې مبارکي و ويله.

بادام د هغې نه مننه وکړه.

بيا يې بادام ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

یوه چرګ ونیسه.

بادام او د هغه لورګانو یوه چرګ و نیو.

بیا ډمې و ویل:

هغه حلال کړه چې زه یې له پوسته او ستا ښځې ته یې یخني کړم.

بادام هم د لاربښوونې سره سم، چرګ حلال او ډمې ته یې وسپاره.

هغې د چرګ په پاکولو پیل کړ.

په دې وخت کې چای دم شو.

لور یې خپل پلار ته، چای راوړ.

هغه چای په خوند سره وڅښه.

بیا یې بېلچه واخیسته، پر اوږې یې کېښېښوده او د کلا نه د باندې شو.

هغه کروندو خوا ته روان شو.

بادام ډېر خوشحاله، نه ښکارېده.

هر چا به هغه ته مبارکي ویله.

بادام به هم مننه کوه.

ډمې تر درې ورځو پورې د هغې نه پالنه وکړه.

بیا یې ورو، ورو کارونه د هغې لورګانو ته وسپارل.

خپله به یې د ورځې یوه یا دوې واره ورتله او کارونه به یې سمبالول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

د هغوي وضعيت به يې څاره او لارښوونې به يې کوې.

د بادام ښځه هم تکړه وه.

هغې د ماشومانو لويولو تجربه هم درلوده.

اونۍ وروسته يې پر کار پيل کړ.

هغې به چابکه، چابکه کارونه کول.

بيا يې بادام ته و ويل:

د څپرې د پاسه ګواره (ګهواره) ده.

هغه راکښته او په بيالې کې يې ښه پرېمينځه.

بيا يې بام د پاسه لمر ته کېږده.

تر څو وچه شي.

بادام ومنه.

څپرې ته وخوت.

ګواره يې را کښته کړه.

بيا يې کلا مخې بيالې ته يوړه.

الته يې ښه پاکه پرېمينځه.

وروسته يې کلا ته د ننه کړه.

پر بام يې لمر ته کښېښوده، تر څو وچه شي.

خپله يې ببرته د باندې و وت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مابښام شو.

د مابښام لمونځ يې په جمع ادا کړ.

بيا کلا ته د ننه او خپل کور ته لاړ.

التـه تر څپرې لاندې کښيناست.

اوا (هوا) روښانه او سپوږمۍ د څوارلسم وه.

شاوخوا رڼا وه.

الکين روښانه کېدو ته اړتيا نه وه.

هغه التـه د شپې ډوډۍ وخوړه، بيا بام ته وخوت او بيده شو.

ماشومان يې کوټې ته د ننه، خپلې مور خوا ته بيده شوو.

څو ورځې تېرې شوې.

هغه لږه لويه شوه.

بيا د خان ښځه مبارکۍ له پاره، هغوی کور ته لاړه.

د بادام ښځې و غوښتل چې ولاړه شي.

د خان ښځې و ويل:

پرېوزه!

کومه ستونزه نه شته.

بيا يې هغې ته مبارکي و ويله.

د بادام ښځې هم د هغې نه مننه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا هغې وپوښتل:

نوم مو پرې څه ایښی دی؟

د بادام ښځې و ویل:

نوم مو پرې د مخه ښکلا ایښی و.

بیا یې هغه واخیسته او په غېږ کې یې واچوه.

هغه ویښه وه.

سترګې یې و غوړوې.

بیا د خان ښځې و ویل:

په رښتیا چې هم ښکلا ده.

خدای دې نېک صالحه لویه کړي.

بیا یې یوه جوړه نوی انجنو کالي، د بادام ښځې ته ډالۍ کړل.

د بادام ښځې د هغې نه مننه وکړه او ویې ویل:

خدای دې تاسوته خیر درکړي.

تاسو ښه اوزړه سوانده خلک یاست.

زمونږ سره مو ډېرې نېکۍ او مرستې کړي دي.

په دې وخت کې د بادام لورګانو په چټکۍ سره چای دم او هغې مخې ته یې کېښېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

بیا یې توره ګوړه (ګړه) ماته او په غاب (بشقاب) کې یې کښېښوده او د خان د ښځې مخې ته یې وړاندې کړه.

هغې یوه پیاله چای وڅښه.

بیا یې د بادام ښځې نه خدای پاماني واخیسته او بېرته، کور ته لاړه.

ښکلا په ریښتیا هم ښکلې وه.

هغه ورو، ورو لوېده او ښکلا یې نوره هم ډېرېده.

څو میاشتې تېرې شوې.

هغه په خپوړو راغله.

بیا به په پښو څښېده.

هو او نه یې زده کړل.

بیا په ودرېدو شوه.

لږ، لږ به ګرځېده.

بادام ورته په ترکاڼ پایروانک جوړ کړ.

بادام پایروانک، کورته وېوړ.

ښکلا ته یې ورکړ.

هغه ډېره خوشحاله شوه.

ټولو کوښښ کاوه چې هغې ته یې ورزده کړي.

هغه هم لږ، لږ د پایروانک په مرستې اخوا دېخوا ګرځېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

کله ناکله به پر ځمکې غورځېده.

بیا به خویندو او یا مور به یې هغه له ځمکې راپورته کوه او کالي به یې ورته څنډل.

کله به ژوبله او په ژړا کېده.

خو خویندو به یې هغه پورته کوه او ژوبل ځای به یې ورته په واسیلین غوړاوه.

کله خویندو به یې هغه په څټ (شا) کوه او د باندې به یې وړه.

خویندو به یې چنترو لوبې کوې او هغه به یې نږدې کېناوه.

کله به هغه هم د ځای نه پاڅېده او ورو، ورو به یې ګامونه ایښودل.

بیا به ونې خوا ته، تله او د ونې ډډ نه به یې نیوه او الته به ودرېده.

وختونه تېرېدل او هغه لوېده.

هغه په خبرو راغله.

ښکلې خبرې به یې کوې.

لږ نوره هم لویه شوه.

د باندې به وته.

هرچا به هغې ته کتې.

انجونو به په غېږ کې نیوه او هغه به یې ښکلوه (مچو کوه).

هغې به مشرانو ته سلام اچاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشرانو به هم هغه خوښوه.

کله به يې هغه ستنوه.

د هغې سره به يې خبرې کوې.

هغې به خوړې، خوړې خبرې کوې.

د هغې ښکلې شنې سترګې وې.

جګه او لنډه پوزه (پزه) کمان وروځې او کوشنۍ خوله، ګرد او سپین مخ ښکلا يې په ريښتيا ښکلې کړې وه.

د بادام د اوسېدو ځای (کلی) د بازار نه لرې و.

الته ښوونځي هم نه وه.

د انجنو ښوونځي خو ډېر لر او د ولسوالۍ بازار ته نږدې و.

د هغه کلي ته نږدې، کوم کلینک هم نه و.

سيمه ډېره وروسته پاتې وه.

کلي ته نږدې، يوه خټين جومات و.

د کلي خلکو به الته، لمانځونه کول.

کوشنيانو به الته د ملاصيب نه ديني زده کړې کوې.

سهار نه به الکانو او د ماسپښین لمانځه نه وروسته به کوشنيو انجونو زده کړې کوې.

بادام هم، خپلې ښځې ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

ښکلا هم سبق زده کولو د پاره جومات ته ولېږه.

مور يې هغې ته يوه کوشنی پوړنی (تیکری) جوړ کړ.

هغې به په خوشحالۍ سره په سر کاوه.

ښکلا د کلي نورو کوشنيو انجونو سره، په زده کړو پيل کړ.

هغې ته مشرې خورې خپله ا ب څ سيپاره ورکړه.

هغې د ملا نه زده کړې پيل کړې.

هره ورځ به د خپلې کشرې خور سره جومات ته، تله.

البته به يې سبقونه ويل او بېرته به خپلې خور سره يوه ځای کور ته ستنېده.

هغې به په شوک (شوق) سره ديني زده کړې کوې.

بيا به يې په کور کې هم ګردانوې.

هره ورځ به يې نوې سبق زده کاوه.

څه وخت تېر شو.

هغې سيپاره ختمه کړه.

بيا پلار ورته د الم سيپاره راوړه.

هغې د قرآنکريم په لمړۍ سيپارې زده کولو، پيل کړ.

هغه به لکه بلبلې لوست ويل.

ټول ورته غاښ په ګوتې وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library
ښکلا

......

خدای تعالی هغې ته، ښه ذهن هم ورکړي و.

هغې به هر څه ډېر ژر زده کول.

هغې ښکلی غږ هم درلود.

هغه ورځ تر بلې لوېده.

د کلي الکانو به هغې ته کتل.

هغې به خپل مخ په پوړني (تکري) پټاوه.

بادام به خپل ښځې ته ویل:

په ښکلا به ډېر پام کوې.

هغه به یوازی چېرته نه لیږي.

هغه کروندو(پټو) ته هم ډېره مه لیږه.

هغه ډېره ښکلي او خدای مه کړه نظره نه شي.

کله نا کله، هغې ته سپېلني هم لوږی (دود) کوه.

وختونه تېرېدل.

ښکلا هم لوېده.

هغه د ښپږو بیا اتو او وروسته څوارلسو کلو شوه.

ښکلا د ښکلا ډنډورې شوې.

هر چا به ښکلا یادوه.

هغې رایباران وموندل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

د لرې ځایونونه به رایباران بادام کورته راتلل.

د بادام ښځې به ویل:

ژرنده کې د پلار ده – هم په وار ده.

تر ښکلا مې دوې نورې انجوني پېغلي دي.

غواړم لمړي هغوي په خپل بخت پسې ولېږم.

بیا د ښکلا خبرې وکړو.

هغه تر اوسه کوشنۍ ده.

نوې ځوارلس کلنه شوې ده.

باید صبر وکړو.

تر څو ښه لویه او د کور کارونه زده کړي.

هغه اوس کوټه او دالان جاړو (جارو) کوي.

په پخلي خو، هېڅ نه پوهېږي.

مونږ به هغې ته لږ، لږ کارونه وښیوو.

په یوې ورځ، هیڅ هم نه کېږي.

د هر څیز پخیېدو ته، وخت په کار دی.

زه او بادام غواړو په وار سره خپلې لورګانې ګوژده او وروسته واده کړو.

رایباران به تلل او راتلل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

هغې څه رايباران په کلي کې د ننه هم ومو‌ندل.

د خان کوشني زوی هم پر هغې سترګې ګنډلې وې.

هغه به د بادام کور د مخې نه څو وار تېرېده تر څو ښکلا و ويني.

کله ماسپښين به د جومات تر دېوال کښېناسته او د هغې ليدنه به يې کوه.

ښکلا ورو، ورو لوېده او په ډېرو خلکو، ګرانېده.

د رايبارانو بازار هم تود وو.

چا به ډېرې پيسې، چا به ښې ځمکې وړاندې کوې.

بادام او د هغه ښځه به ورځ تر بلې تنګېدل.

کله به هم د کاره وتل.

په اونۍ کې به دوې، درې رايباره راتلل.

د بادام کورنۍ به راز، راز بهانې او پلمې کوې.

هغوی نه غوښتل چې لمړی ښکلا کوژده کړي.

هغوی د دوو نورو لورګارنو په سوچ کې وو.

څه موده تېره شوه.

د هغوی مشره لور نومانده شوه.

د بادام کور ته مېلمانه ډېر شوو.

د هغوی خرچه (مصرف) هم ډېره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

بادام به په کروندو کې تر نا وخته کار کاوه.

ښځې او لورګانو به يې هم، ورسره مرستې کوې.

څه وخت نور هم تېر شو.

د خان زوی هم پر ښکلا مين شو.

خان د زوی نوم ښايسته و.

هغه په سن کې د شپاړسو کالو و.

هغه په ښوونځي کې هم و.

سهار وختي به له خوبه پاڅېده.

سهار لمونځ به يې په جمع کاوه.

څو ځل (پلا) به د بادام د کوټې مخې نه تېرېده، تر څو ښکلا و ويني.

کله نا کله به ښکلا، د ښايسته مخې ته، راتله.

ښايسته به هغې ته سلام اچاوه.

ښکلا به د هغه سلام ته، وعليکم ويل.

ښکلا نه پوهېده چې ښايسته پر هغې مين دی.

وختونه تېرېدل.

هغوی دواړه لوېدل.

څوک د ښايسته پر مينتوب نه پوهېدل.

هغه به تل چرت (سوچ) کې و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ به يې ورځ تر بلې ژېړېده.

خوراک يې هم، ورځ تر بلې لږېده.

يوه ورځ د خان ښځې، خان ته و ويل:

ښايسته ډېر چرتی دی.

رنګ يې ورځ تر بلې ژېړېږي.

سوچ کوم چې هغه ناروغه دی.

ښه به وي چې هغه کوم داکټر ته يوسې.

خان و منه او هغې ته يې و ويل:

سمه ده!

اوس هغه په ښوونځي کې دی.

کوم وخت چې له ښوونځی نه راغی، بيا به يې بوزم (يوسم).

ښځې يې مننه وکړه.

خان هم په کور کې پاتې شو.

د باندې دېرې ته، لاړ نه شو.

ګړی تېره شوه.

ښايسته له ښوونځي نه راغی.

غرمه وه.

د خان ښځې د غرمې ډوډۍ تياره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې خان ته و ویل:

ډوډۍ چېرته وباسم؟

خان و ویل:

نن اوا (هوا) ډېره ښکلې ده.

د نن غرمې ډوډۍ به تر څپرې لاندې وخورو.

هغې و ویل:

سمه ده!

بیا یې خپلې لور ته و ویل:

د څپرې لاندې ټغر اوار کړه (وغوړوه، هموار کړه).

بیا یې ښایسته ته و ویل:

ته هم د لاس مینځلو اوبه راوړه.

د خان مشرې لور، لوی ټغر اوار کړ.

بیا د خان ښځې څو توشکې او بالښتونه راوړل.

په ګډه سره یې اوار کړل.

خان پر توشکې کښېناست.

ښایسته هم د ابو کوزه او چلمچي راوړ.

خان ته یې نږدې کړ.

د خان لاسونه یې و مینځل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا يې کوزه او چلمچی د ټغر خوا ته کښېښودل.

مور يې دسترخوان اوار کړ.

بيا يې ډوډۍ پرې کېښوده.

وروسته يې کتغ راوړ.

ټولو پر خوراک پيل کړ.

ټولو په ګډه سره د غرمې ډوډۍ وخوړه.

بيا د خان ښځې، شين چای راوړ.

هغه يې په پيالو کې واچاوه.

خان خپلې ښځې ته و ويل:

ګوړه شته؟

هغې و ويل:

هو!

شته!

پتاسې هم لرو.

بيا خان و ويل:

په يوه غاب (بشقاب) کې پتاسې او په بل کې ګوړه راوړه.

ښځې يې و ويل:

ژر به يې راوړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یې کوټې ته، د ننه شوه.

په یوه غاب (بشقاب) کې یې پټاسې، په بل کې یې ګوړه واچوه او هغه یې برنډې ته راوړه.

غابونه یې سره و وېشل.

چای په خوند سره وڅښل شو.

بیا د خان ښځې پیالې ټولې کړې.

ښایسته له ځایه پاڅېد.

هغه غوښتل د باندې لاړ شي.

پلار یې و ویل:

چېرې ځې؟

هغه و ویل:

غواړم د باندې لاړ او ملګرو سره لوبې وکړم.

پلار یې و ویل:

کېدای شي له تا سره خبرې وکړم؟

هغه و ویل:

هو!

ولې نه!

پلار یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته مخې ته مې کښېنه!

ښايسته د خپل پلار مخې ته کښېناست.

پلار يې و ويل:

ولې داسې غلی يې؟

رنګ دې هم ژيړ دی.

داسې ښکارې چې ناروغه شوی يې.

هغه و ويل:

نه!

داسې ښکاري.

زه ناروغه، نه يم.

بيا پلار يې زياته کړه.

ښه به وي چې کوم داکټر ته لاړ شوو.

هغه و ويل:

ستا خوښه!

مګر زه ناروغه نه يم.

پلار يې و ويل:

ورځې هسې لويې دي.

ښه به وي چې د ولسوالۍ بازار ته، لاړ شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم به د داکټر سره و وینو او هم به د کور سودا واخلو.

موردې پرون و ویل:

کور کې سودا نه شته.

چای او بوره هم مخ په خلاسېدو ده.

ښایسته و ویل:

سمه ده!

بیا خان خپلې ښځې ته و ویل:

لونګۍ او نوې تورې څپلۍ مې راوړه.

هو!

شړۍ دې هم له هېره (یاده) ونه وځي.

هغې و ویل:

سمه ده!

هغه کوټې ته د ننه شوه او د خان شیان یې راوړل.

خان خولۍ په سر او لنګۍ یې پرې وتړه.

بیا یې واسکټ واغوست او څپلۍ یې په پښو کړې.

شړۍ یې پر اوږې واچوه.

هغه مخکې او ښایسته ورپسې شو.

د خپل کورنه و وتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې خپل ناظر ته غږ کړ.

ناظره!

ناظر ښځه د کوټې نه د باندې شوه او خان ته یې سلام ورکړ.

خان د هغې سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا خان وپوښتل:

ناظر چېرې دی؟

هغې و ویل:

اوس دستي له کلا نه و وت او دېرې ته لاړ.

خان او ښایسته هم د کلا نه د باندې او دېرې خوا ته روان شوو.

ناظر خان ولید چې دېرې ته روان دی.

هغه له ځایه پاڅېد او د خان خوا یې ګامونه، ګړندي کړل.

خان د ونې ډډ خوا ته ودرېد.

ناظر ځان، خان ته ورساوه او هغه ته یې سلام ورکړ.

خان هم د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې و ویل:

څه امر او خدمت خان صیب؟

خان و ویل:

راځه چې د ولسوالۍ بازار ته لاړ شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

التـه بـه ښايسته داکټر تـه وښيوو.

بيا بـه لږ سودا هـم واخلو.

هغـه و ويل:

سمه ده!

زمونږ مالګه هم خلاصه شوې ده.

زه بـه کور تـه لږ مالګه هم، واخلم.

خان و ويل:

سمه ده!

درځه چې ځوو.

بيا خان مخکې، ښايسته او ناظر ورپسې شوو.

پـه لاره کې يې خبرې هم کوې.

بيا ناظر خان تـه و ويل:

پر ښايسته څه شوي دي؟

د هغـه رنګ ژيړ دی.

خان و ويل:

هو!

پـه همدې خاطر، غواړو داکټر تـه لاړ شو.

ښايسته اشتها هم نـه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ناظر په ټوکو کې و ویل:

خان صیب!

ښایسته خو به مین شوی نه وي؟

خان و ویل:

داسې څوک شته چې ښایسته پرې مین شي؟

ناظر و ویل:

کېدای شي.

نن اوسبا، شاوخوا انجونې ښکلې دي.

ناظر غوښتل چې د بادام د لور نوم واخلي، خو ژر یې خوله ونیوه، ترڅو ښایسته او خان خپه نه شي.

هغوی روان وو او کیسې یې سره هم کوې.

په خبرو، خبرو ولسوالۍ بازار ته ورسېدل.

لمړی د داکتر معاینې خونې ته ننوتل.

داکتر ته یې سلام ورکړ.

داکتر د هغوی سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې هغوی ته و ویل:

پر کټ کښېنئ.

هغوی ټول پر کټ کښېناستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا داکټر و ویل:

خیرت خو به وي، خان صیب؟

هغه و ویل:

خیریت دی.

خو!

ښایسته لږ ناروغه ښکاري.

هغه و ویل:

سوچ مه کوه.

اوس به یې معاینه کړم.

بیا یې ښایسته ته و ویل:

دلته د ننه راشه!

ښایسته د ننه شو.

بیا داکټر هغه ته و ویل:

پر دې کټ پرېوزه.

هغه پر کټ پرېوت.

بیا داکټر د معاینې وسایل واخیستل او پر معاینې یې پیل کړ.

د هغه نه یې راز، راز پوښتنې و کړې.

هغه هېڅ ناروغي نه درلوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې ترې و پوښتل:

مین شوی خو به نه وې؟

هغه سر ټیټ واچوه او څه یې ونه ویل.

بیا داکټر خان ته نږې شو.

خان وپوښتل:

څه ناروغې لرې؟

داکټر و ویل:

هغه شکر روغ او جوړ دی.

بیا یې خان د کټ نه کناره کړ.

په ټوکو، ټوکو یې هغه ته و ویل:

داسې ښکارې چې هغه مین شوی وې.

تاسو ترې کور کې پلټنې وکړئ.

درک به یې ولګیږې.

که د زړه وړ کس وې کولای شئ هغه ته کوژده بیا واده هم وکړئ.

خان په خندا شو.

د داکټر نه یې مننه وکړه.

بیا بازار ته ننوتل او د کور شیانو په اخیستنې یې پیل کړ.

سودا یې واخیسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ناظر د خپل کور له پاره مالګه هم واخیسته.

سودا یې د یوه هټۍ (دکان) ته غونډه کړه.

بیا ناظر هغه یې په خپل څادر کې کښېښوده او غوټه یې کړه.

خان ته یې و ویل:

څه خو به پاتې نه وي؟

خان و ویل:

نه!

سودا همدومره وه.

خان زیاته کړه.

که څه پاتې وي کوم بل وخت به یې وپېرو(واخلو).

ناظر و ویل:

سمه ده!

اوس کولای شو کور خوا ته لاړ شو؟

خان و ویل:

هو!

ناظر د سودا غوټه واخیسته او څټ (شا) ته یې واچوه او ټول کور خوا ته روان شوو.

هغوی ورو، ورو تلل او خبرې یې کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړۍ وروسته هغوی کلي ته ورسېدل.

ناظر پنډ د خان سره کورته، د ننه کړ.

پنډ یې د ځېرې لاندې کښېښود.

خپله مالګه یې ترې واخیسته.

بیا یې د خان نه رخصت واخیست او خپل کور ته روان شو.

ښایسته هم د باندې و وت.

په دې وخت کې د خان ښځه راغله او خان ته یې ستړی مه شې و وایه.

خان هم هغې ته و ویل:

خیر یوسې.

بیا یې د خان نه د ښایسته په اړه (باره کې) پوشتنه وکړه.

خان و ویل:

د داکټر د معاینې نه معلومه شوه چې هغه روغ رمټ دی.

کومه ناروغي نه لري.

ښځې یې وپوښتل:

چې داسې ده، بیا ولې رنګ یې ژېړ او اشتها نه لري.

خان و ویل:

داکټر و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدای شي هغه مين شوی وي.

تاسو کوښښ وکړئ چې د هغه د زړه کس و مومئ او هغه ته کوژده وکړئ، نور به په خپله سم شي.

هغه اوس پوره ځوان او د کوژدې وړدی.

ښوونځی يې هم سر. کال پای ته رسېږي.

بيا خان ډېره (زياته) کړه.

تاسو ترې پوښتنه وکړئ، چې د هغه د زړه انجلۍ چېرې او د چا لور ده؟

ښځې يې و ويل:

سمه ده!

زه به د هغه ورو او مشرې خور ته، دنده وسپارم تر څو هغه وڅاري.

خان و ويل:

سمه ده!

تاسو کوښښ وکړئ.

خان خپله لنګۍ او شړۍ پر توشکې کښېښوده او څپلۍ يې هم و باسې.

بيا يې سپينه خولۍ پر سره او بوټان يې په پښو کړل.

ښځې ته يې و ويل:

سودا ځای پرځای کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د باندې دېرې ته ځم.

د ماښام اودس او لمونځ نه وروسته کور ته راځم.

ښځې يې و ويل:

سمه ده!

بيا هغې سودا واخيسته او کوټې ته يې د ننه کړه.

وروسته پخلنځي ته لاړه او د شپې کتغ يې باندې کړ.

خان هم دېرې ته لاړ.

ماښام شو.

ملا د جومات د بام پر زينو وخوت.

الته يې د ماښام اذان وکړ.

خلک راټول شوو.

جمع تياره شوه.

ټولو په جمع لمونځ ادا کړ.

بيا سره خلک يوه بل پسې له جومات څخه و وتل او خپلو کورونو خوا روان شوو.

خان هم د ملا امام سره خدای پا ماني وکړه او کورته روان شوو.

ناظر او ښايسته هم ورپسې شوو.

هغوی لمړی کلا بيا هر څوک خپلو خونو يا کوټو ته لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان او ښایسته خپلې کلا ته د ننه شوو.

د کلا ور(دروازه) یې وتړه.

د کورنۍ ټول غړي یې په کور کې وو.

اوا (هوا) تیاره شوه.

خان او ښایسته کوټې ته د ننه شوو.

د ښایسته مشر ورور له ورایه الته ناست او بالښت ته یې ډډه اچولې او راډیو ته یې غوږ نیولی و.

هغه له ځایه پاڅېد او خپل پلار ته یې سلام واچوه.

پلار یې هم د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا هغوی هم پر توشکې کښېناستل.

په دې وخت کې د خان ښځه راغله او بل الکین یې هم کوټې ته راوړ.

بیا یې و ویل:

د شپې ډوډۍ تیاره ده.

خان و ویل:

بس!

رایې وړه، چې ویې خورو، نن څه ستومانه یم.

په پښو مو مزل کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې يې و ويل:

سمه ده!

بيا يې خپلې مشرې لور ته و ويل:

ته دسترخوان اوار کړه، زه به کټغ و باسم.

بيا يې ښايسته ته و ويل:

ته د لاس اوبه راوړه او ټول لاسونه پرېمنځئ.

هغه پخلنځي ته لاړه.

دسترخوان اوار او لاسونه پرېمنځل شوو.

د خان ښځې کټغ راول او پر دسترخوان يې کښېښود.

بيا يې د تناره کوټې نه د ډوډۍ ټکرۍ راوړه او ډوډۍ يې پر دسترخوان کښېښوده.

ټولو د بسم الله په ويلو سره د ډوډۍ پر خوړو پيل کړ.

ډوډۍ وخوړل شوه.

بيا د خان ښځه تناره کوټې ته لاړه او الته يې چاى دم کړ.

نورو دسترخوان او لوښي ټول او د کوټې يوې خوا يې کېښودل.

د خان ښځې چاى راوړ.

بيا يې دسترخوان او کټغ لوښې تناره کوټې ته يوړل او الته يې پرېمنځل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

مشرۍ لور يې په پيالو کې چای و وېشه.

ماسخوتن، بيا شپه شوه.

ټول په خپلو ځايونو کې بيده شوو.

سهار شو.

ټول له خوبه وختي پاڅېدل.

نارينه د باندې اوداسه ته لاړل.

ښځينه ويالې ته د اوداسه له پاره لاړل.

اودسونه او لمنځونه وشوو.

څنډ وروسته لمر وخوت.

نارينه هم کورته لاړل.

د خان ښځې چای دم کړی او برنډې ته يې راوړل.

التـه دسترخوان اوار، چايجوش او پيالې راوړل شوې.

بيا چای پر پيالو و وېشل شو.

چای و څښل شو.

بيا د خان ښځې خپلې مشرۍ لور او مشر زوی ته دنده و سپاره تر څو د ښايسته د زړه انجلۍ و مومي.

هغوی ومنه او پر ښار يې پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

د کلا د ننه څارنه د خان د مشرې لور پر غاړې او د باندې يې د خان مشر زوی پر غاړه شوه.

ښايسته چې به هرې خوا ته، ته.

هغه به څارل کېده.

د خان مشره لور ډېره چالاکه وه.

هغه د بام دېوال تر شا پټه شوه.

ښايسته د کوره و وت او ورو، ورو د بادام کور خوا ته روان شو.

بيا يې څټ (شا) ته وکتل.

څوک نه ښکارېدل.

د دېوال څټ (شا) ته ودرېد.

ښکلا را ووته او پر اوږې يې منګی و.

هغې غوښتل د خان کور انګړ ته لاړه او منګی ډک کړي.

بيا ښايسته هغې ته سلام ورکړ.

هغې هم د ښايسته سلام ته وعليکم و ويل.

هغه روانه او ښايسته الته ولاړ او د ښکلا ننداره يې کوه.

خور يې پوی شوه چې د هغه د زړه جلی، ښکلا ده.

هغه له بامه کوزه شوه او د خپلو سترګو ليدل حال يې، خپلې مور ته بيان کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

مور يې ښکلا ته نږدې شوه.

هغې د خان ښځې ته سلام ورکړ.

د خان ښځې هم د هغې سلام ته وعليکم و ويل.

بيا يې هغې ته و ويل.

ډير وخت مې نه وې ليدلې.

ښه!

په ريښتيا چې ته ښکلې يې.

هغه موسکی او د انګړ نه د باندې شوه.

د ښايسته مور په سوچ کې شوه او حيرانه وه چې خان څه رنګه پوی کړي.

راز، راز سوچونه يې و وهل.

بيا يې له ځانه سره و ويل:

زه به هغه ته ريښتا و وايم.

کېدای شي هغه يې ومني.

ښکلا ښکلې جلۍ ده او ډېر رايباران هم لري.

ورځ تېره شوه، ماسپښين بيا ماښام شو.

خان کورته راغی.

هغه د ځپرې لاندې ودرېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه يې هم راغله او هغه ته يې سترې مه شې و ويل.

هغه د خپلې ښځې نه مننه وکړه.

بيا يې د دندې په هکله وپوښتل.

هغې و ويل:

د ښايسته د زړه جلۍ په همدې کلي کې ده.

خان په غصه او ويې ويل:

هغه حتماً ښکلا او د بادام لور ده.

ډېر خلک د هغې رايبارۍ ته راځي.

د خان ښځې و ويل:

ښه به وي چې مونږ د هغې نه رايباري وکړو.

خان و ويل:

ځان و پيژنه!

ته د خان ښځه يې.

د هغې پلار زمونږ کروندګر(دهقان) دی.

د کروندګر لور څرنګه خپل زوی ته واده کړم.

خلک به څه و وايي.

ټول به پر مونږ وخاندي.

دا رايباري نه شي کېدای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل څادر يې وځانده او پر توشکې يې وغورځاوه.

بيا کښېناست.

بالښت يې کش او ډډه يې پرې واچوه.

ښخې ته يې و ويل:

يوه پياله يخې اوبه راکړه.

هغې پياله واخيسته او منګي ته نږدې شوه.

پيالې کې يې اوبه واچوې او خان ته يې ورکړې.

خان پياله واخيسته او اوبه يې وڅښې.

په دې وخت کې ښايسته انګړ ته د ننه شو.

پلار يې غږ کړ.

دلته راشه!

ښايسته پلار ته نږدې شو او سلام يې ورکړ.

پلار يې د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

ښايسته و ويل:

څه دې ويل پلاره؟

هغه په غصه و ويل:

خلک کات (قات) وو چې ته د کروندګر(بزرګر، دهقان) په لور مين کېدې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:

څه توپیر لري، کروند ګر هم زمونږ په شان انسانان دي.

پلار یې نور هم په غصه شو او ویې ویل:

ته د کلي خان زوی یې، نه باید داسې خبرې وکړې.

مونږ عزت لرو.

ټول خلک زمونږ احترام کوي.

زه به خلکو ته څه و وایم؟

بې شرمه!

ورک شه!

زه یې نه منم.

ښایسته ډېر خواشینی شو او کوټې ته لاړ.

مور یې کوټې کې وه او د خان خبرو ته یې غوږ نیولی و.

هغه هم ډېره خواشینې شوه.

بیا ښایسته خپلې مور ته و ویل:

مورې!

ما کومه ګناه کړې ده؟

هغې و ویل:

نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library
ښکلا

......

مونږ پوهیږو چې هغه ښکلې او ښه انجلۍ ده.

هغه ډېر رایباران لري.

خو هغه زمونږ د کروندګر لور ده.

مونږ خانان یوو.

زمونږ سره د کروند ګر دوستي ښه نه ښکاري.

د هغې پلار به هم و نه غواړي چې خپله لور مونږ ته راکړي.

بیا یې د ښایسته نه پوښتنه وکړه:

هغه هم د ستا سره مینه لري؟

ښایسته و ویل:

نه پوهیږم.

بیا مور یې زیاته کړه.

ښه به دا وي چې پر دې موضع خاوره واچوې او د دې غوړې ښوروا تېر شې.

تا ته به په خپلو او خپلوانو کې یوه ښه انجلي پیدا کړو.

هم به دې پلار خوشحاله شي او هم به د خلکو خبرو نه خلاص شوو.

ښایسته و ویل:

تاسو چې هر څه وایئ و وایئ.

زه د ښکلا نه،نه تېرېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه پر ما ډېره ګرانه ده.

زه غواړم چې د هغې سره واده وکړم.

بیا مور یې و ویل:

داسې چې ته کلک ولاړ یې، زه به د ستا ورور او خویندو سره هم موضوع ګډه (شریکه) کړم.

ټول به ستا پلار ته عذر وکړو.

ګوندې که هغه راضي شي.

ښایسته و ویل:

سمه ده!

شپه تېره او سبا شو.

ښایسته ښوونځي ته لاړ.

پلار یې هم د باندې و وت.

مور یې خپل زوی او لور ګانو ته غږ کړ.

هغوی ټول د برنډې پر سر کښېناستل.

مور یې بحث پیل (شروع) کړل.

د خان او ښایسته خبرې یې د هغوی سره ګډې (شریکه) کړې.

هغوی هم زړه نا زړه وو.

بیا مور یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هم، زړه نه ده.

خو!

ښایسته ډېر کلک ولاړ دی.

ببریږم چې هغه، ځان وژنه و نه کړي.

بیا به خلکو ته څه و وایو.

مشرې لور یې و ویل:

راځئ چې ټول پلار ته مې عذر وکړو.

کېدای شي هغه راضي شي.

مور یې و ویل:

ښه خبره ده.

هغه ماښام کور ته راځي.

د شپې ډوډۍ خوړو نه وروسته به، د هغه سره خبره ګډه کړو.

مونږ ټول به کوښښ وکړو ترڅو هغه راضي کړو.

مشرې لور یې و ویل:

سمه ده!

غرمه شوه، ماسپښین او بیا مازیګر شو.

ماښام نږدې شو.

ښایسته ستړی ستومانه کور ته راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور ته یې سلام واچوه، بیا کوټې ته د ننه شو.

پر سر یې څادر کش او په سوچونو کې ډوب شوو.

د کورنۍ نور غړي یې، د خان په انتظار وو.

ماښام تېر شو.

خان کورته د ننه شو.

ټولو هغه ته سلام ورکړ.

هغه هم سلامونه ته وعلیکم و ویل.

هغه هم خپه او چورتي (چرتي) و.

خپلې کوټې ته د ننه شو.

بیا یې ښځې ته غږ کړ.

ښځه یې ورغله او هغه ته یې و ویل:

څه دې ویل:

هغه وپوښتل:

ښایسته چېرې دی؟

هغې و ویل.

په بلې کوټې کې بیده دی.

بیا یې و ویل:

ډوډۍ تیاره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې و ویل:

هو!

ویې باسم؟

خان و ویل:

چا ته ګورې؟

ویې باسه چې و یې خورو.

شپې هسې لنډې دي.

هغې و ویل:

سمه ده!

بیا یې لورګانو ته غږ کړ.

دلاس اوبه واچوئ.

بیا دسترخوان اوار کړئ.

زه به کتغ و باسم.

هغوی و ویل:

سمه ده!

لاسونه پرېمنځل شوو او دسترخوان هم اوار شوو.

ډوډۍ هم د دسترخوان پر سر کېښودل شوه.

بیا د خان ښځې کتغ راوړ او پر دسترخوان یې کښېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا خان خپلې مشرې لور ته و ویل:

لاړه او ښایسته ته، غږ کړه چې ډوډۍ سرېږي(سړه کېږي).

هغې و منه او بلې کوټه لاړه، چېرې چې ښایسته پروت و.

هغه ښایسته ته، نږدې شوه او هغه ته یې غږ کړ.

پاڅه چې ډوډۍ تیاره ده.

هغه لږ څادر له سره لرې کړ او هغې ته یې و ویل:

زما زړه ته، نه کیږي.

مننه کوم.

هغه بېرته لاړه.

پلار یې و پوښتل:

هغه دې پاڅاوه؟

هغې و ویل:

هو!

خو هغه و ویل:

زړه ته مې ډوډۍ نه کیږي.

پلار یې څه و نه ویل او د ډوډۍ پر خوړو یې پیل کړ.

نورو هم ډوډۍ پیل کړه.

ډوډۍ وخوړل شوه، بیا دسترخوان ټول شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library
ښکلا

......

د خان ښځې چای راوړ.

چای یې په پیالو کې واچاوه.

ټولو د چای په څښلو پیل کړ.

د خان ښځې په خبرو، خبرو کې د ښکلا خبره را تاوه کړه.

بیا نورو هم د خان د ښځې خبرې نه دفاع وکړه.

خان دواړه پښې په یوې موزې کړي او ویې ویل:

زما یوه خبره او پخه خبره ده.

هیڅ کله به، بدلون و نه مومي.

هرڅه چې کېږي ودې شي.

زه خپله لنګۍ په ځمکه نه غورځوم.

د دې خبرو په اورېدو سره، ټول خواشینې شوو.

څه یې د لاسه نه راتلل.

شپه پخه او ټول بیده شوو.

وختونه تېرېدل او د ښایسته ستونزه، د حل لاره و نه مونده.

د ښکلا رايباران ورځ تر بلې ډېرېدل.

د ښکلا کورنۍ ناچاره (مجبوره) شوو چې د یوه رايبارسره هوکړه وکړی.

هغه یې نوماند‌ه (نامزد) کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

......

پټاسي و وېشل شوې.

هرې خوا د ښکلا د نوماندۍ ډنډورې شوې.

هغه یې د یوه ترکاڼ زوي چې تر شپږمه یې ښوونځي لوستی وه، نوماند کړه.

د دې پېښې نه ښایسته خبرو شو.

کور ته لاړ.

په لپه، لپه یې وژړل.

مور یې هم د هغه سره وژړل.

د خانه پرته د هغه کورنۍ غړي ټول خپه شوو.

ښایسته ته ځمکې ځای نه ورکاوه.

کله به د باندې دېرې ته لاړ او کله به کور ته راته.

دوې شپې تېرې شوې.

بیا هغه د کلا په کوڅې کې، ښکلا ولیده.

هغې ته یې و ویل:

تا ولې نوماندي (نامزادي) ومنه.

زما د کورنۍ ټول غړي راضي وو.

ما کوښښ کاوه چې خپل پلار هم، راځي کړم.

د وخت په تېرېدو سره، هغه هم راضي کېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو تا ژر ومنه.

هغې و ویل:

زه په خپل واک کې نه یم.

ما څو رایبارانو ته ته منفی ځواب ورکړ.

خو د ستاسو کور نه کوم رایبار، را نه غی.

بیا ښایسته زیاته کړه.

زه به د ستا پلار سره هم خبرې وکړم.

هغې و ویل:

ستا خوښه!

ورځ تېره او مازیګر شو.

ښایسته کروندو ته لاړ.

الته بادام پر کار اخته و.

هغه ته نږدې شو او سلام یې ورکړ.

بادام د هغه سلام ته وعلیکم و ویل:

بیا یې کار پرېښود او هغه ته یې و ویل:

امر کوه باداره!

څه دې ویل؟

هغه و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما غوښتل چې د ښکلا نوماندي، بېرته واخلې.

زه د هغې سره مینه لرم.

بادام و ویل:

په دې خو زه هم پوهېدم.

خو زه ستاسو کروندګر یم.

تاسو زما خانان یاست.

مونږ او تاسو سره نه جوړېږو.

کېدای شي ستا کورنۍ هم راضي نه وي.

ما بله لار، نه درلوده.

زه مجبوره وم چې هغه، نومانده (نامزاد) کړم.

اوس ناوخته ده.

دا امکان نه لري.

بیا ښایسته و ویل:

زه به یوه څه وکړم.

بادام و ویل:

خان صیب!

کوښښ وکړه کومه ستونزه جوړه نه کړې.

مونږ بې وزلي (غریب) خلک یوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې چې وایې او پر ښکلا مین یې، ولې مخکې نه شوې؟

هغه و ویل:

ما خپله ټوله کورنۍ راضي کړې وه.

یوائې پلار مې پاتې و.

هغه هم د وخت په تېرېدو سره راضي کېده.

خو تا صبر ونه کړ.

بادام و ویل:

هر څه نصیب او قسمت لري.

دهغې نصیب به، د ستا سره نه وه.

ته کوښښ وکړه ښکلا هېره کړې.

پلار ته دې و وایه کومه بله او د کوم خان لور ستا د پاره وګوري.

ښایسته و ویل:

دا امکان نه لري.

زه نه شم کولای چې ښکلا هېره کړم.

ښایسته د هغه ځای نه، حرکت وکړ.

هغه نور هم خپه شوو.

لمړی دېرې بیا کور ته لاړ.

پلار کوټې ته ننوت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخوا دېخوا يې و ځارل.

د پلار د تومانچې (تفنګچې) ځای يې په نښه کړ.

بيا بېرته خپلې کوټې ته لاړ.

څو دکيکې يې الته تېرې کړې.

بيا د تناره کوټې ته لاړ، چېرې چې مور يې ناسته وه.

بيا يې تېره شوې کيسه هغې ته بيان کړه.

مور يې ډېره خواشينې شوه.

هغه ته يې و ويل:

اوس کار د کار نه، وتی دی.

هغه له هېره وباسه!

ښايسته و ويل:

ما کوښښ وکړ.

خو نه کيږي.

مور يې هر څه هغه ته و ويل، مګر هغه د خپل خره نه، کوز نه شوو.

څه و خت تېر شو.

د ښکلا کوژده شوه.

ښايسته غوښتل چې د ښکلا نوماند، و وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

خو په دې ورځ خان، خپله تومانچه په خپلې ملا تړلې وه.

ښایسته بریالی نه شو چې هغه و وژني.

ورځ یې په ډېره خواشینۍ سره تېره کړه.

ورځې شپې او شپې په ورځو اوښتې.

ژمی شو بیا پسرلی.

دوبی شو.

د ترکان کورنۍ د واده پرېکون له پاره، د بادام کور ته لاړل.

دوې، درې ورځې یې تېرې کړې.

بیا سره یوه جوړ، جاړي ته ورسېدل.

د واده وخت و ټاکل شو.

په دواړو کورونو کې خوشحالۍ وې.

د واده ورځ ورسېده.

سهار وختي د بادام کور ته یې خرڅ راوړ.

د کلا په اړخ کې دېګي باندې شوو.

دېره فرش شوه.

ځوانانو هرې خوا منډې کوې.

کار ډېر تېټ (کلک، سم) روان و.

غرمه نږدې شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

......

د ترکانۍ کورنۍ ورسېده.

نږدې کسان د ننه شا (شاوو) سره لاړل او څه لرې کسان دېرې خوا ته و بلل شوو.

نغارې هم پیل شوې.

الکانو اتڼ پیل کړ.

ښایسته هم خپه د کوره و وت.

اخوا دېخوا یې و کتل.

خان هم په دېرې کې پر کټ ناست و.

چای ورته ایښی و.

د ناظر سره یې مرکې کوې.

وروو، ورو غرمه شوه.

ډوډۍ تیاره شوه.

بیا یې د کلي ملا صیب، را وغوښت.

هغه دعا ولوسته.

پخلي کونکو (آشپزانو) د دېګیو سرونو په خلاصولو، پیل کړ.

د ډوډۍ ویش پیل شو.

لمړی نارینوو ته ډوډۍ ورکړ شوه، بیا ښځینوو ته.

ماسپښین شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو لمنځونه ادا کړل.

بیا د بادام کور خوا ته روان شوو.

سپین ږیري د بادام کور ته د ننه شواو د هغه یې وغوښتل تر څو د ناوې وړلو اجازه ور کړی.

ډولۍ تیاره وه.

ښځو ښکلا په ډولۍ کې د ننه کړه.

هغې د خپلې مور او خویندو سره خدای پاماني وکړه.

بیا پلار یې ور نږدې شوه.

ښکلا یې پر سر مچو کړه.

هغې ته یې د نوي ژوند مبارکي و ویله.

بیا یې هغه و هڅوه تر څو په حوصلې سره خپل نوی ژوند پیل کړي.

د هغې سترګو نه، اوښکې روانې وي.

هغه د تل له پاره له خپله کوره مېلمنه شوه.

سپین ږیرو ځوانانو ته غږ کړ.

ځوانان هم د مخه شوو.

ډولۍ اوچته او شا (شاوو) ور سره مل شو.

ډولې د کلا و وته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

په دې وخت کې ښایسته خپل کور ته د ننه شو.

د خپل پلار کوټې ته ننوت.

د پلار تو مانچه یې را واخیسته.

هغه یې په جب کې کېښوده او په منډه د کلا نه، د باندې شو.

پر خلکو یې غږ کړ.

ودرېږئ!

ښکلا چېرته وړئ؟

خلک و درېدل.

هغه تومانچې ته مرمۍ تېره کړه.

لمړی یې شا (شاوو) په زړه و ویشت.

بیایې ځوانانو ته و ویل:

ډولۍ پر ځمکه کېږدئ.

ځوانانو ډولۍ پر ځمکه کېښوده.

هغه ډولۍ ته نږدې شو او څادرونه یې ترې لرې کړل، بیا یې ښکلا هم په زړه و ویشته.

خلک هک پک شوو.

هېچا نه شو کولای چې ښایسته ټینګ کړي.

په دې وخت کې خان هم د ډېرې نه منډې کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

پر ښایسته یې غږ کړ.

ودرېږه.

ځان مه خوزوه.

هغه بله مرمۍ تېره کړه.

تومانچه یې سر ته و نیوه.

پر سر یې ډز وکړ.

هغه هم د شاوو او ناوې سره نږدې ساه ورکړه.

ډېر بد حالت وو.

چا څه نه شوای کولای.

د کلا نه هم خلکو منډې کړې.

د ښایسته مور، ورور، خویندې هم و رسېدې.

پر مړو یې ځانونه واچول.

چیغې او ژړاګانې پیل شوې.

بیا سپین ږیري سره راټول شوو.

د خان سره دېرې ته لاړل.

التّه یې لنډه جرګه پیل کړه.

د جرګې فیصله شوه چې درېواړه سره خوا په خوا د کلي په ادیرې کې خاورو ته وسپارل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

مړي يې دېرې ته، ولېږدول.

ځوانانو ته يې لارښوونه (هدايت) وکړه تر څو قبرونه وشکوې.

ځوانانو بېلونه واخيستل.

هغوی اديرې خوا منډې کړې.

شکونې پيل شوې.

نور خلک هم راټول شوو.

مازيګر وو.

ملا امام و ويل:

وخت حساس او لږ دی.

بايد د جنازې لمونځ ادا کړو.

خلک سره راټول شوو.

د جنازې لمونځ يې، ادا کړ.

بيا يې مړي په کټونو کې کېښودل.

ځوانانو جنازې پر اوږو کړې.

د اديرې خوا ته روان شوو.

الته ورسېدل.

مړي يې ګورونو(قبرونو) ته ښکته کړل.

خاورې يې پرې واچوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

......

بیایې تازه ګلونه پر قبرو کېښودل.

ملا امام خپل وعظ او نصیحت پیل کړ.

له دواړو کورنۍ یې و غوښتل چې له صبر او زغم نه کار واخلي.

ټول بېرته کلي ته روان شوو.

سپین ږیرو و ویل:

د نورو خبرو د پاره باید جرګه وټاکل شي.

ټول به د جرګې فیصلې و مني.

د دواړو کورنۍ سره و منه.

خلک خپلو کورونو ته لاړل.

جرګې پیل شوې.

هره ورځ به د خان په دېرې کې جرګې غړي او سپین ږیري سره را ټولېدل.

هغوي به راز، راز بحثونه کول.

د کلي امام هم په جرګې کې و.

ورو، ورو د جرګې پایلې ته نږدې شوو.

جرګې فیصله وکړه چې خان دی د دربواړو رسم او رواج مراسمو مصرف تر یوه کلنۍ پورې په غاړه واخلي، هم دې یوه پسه له شل منو وریجو سره د بادام او ترکان کورته یوسي.

فیصلې و منل شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان ټولې فیصلې عملي کړې.

هغه د خپل په دریز ډېر خفه او پښېمانه و.

خو څه یې د لاسه نه راتلل.

ځکه!
کار دکاره تېر و.
په درې ژبې کې ډېر مشهور متل دی چې وایی:

ضرب المثل:
«یک لحظه غفلت، یک عمر پشیمانی»

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شویو کتابونو لیست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
١٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
١٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
١٦. پخسه در افغانستان
١٧. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
١٨. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپېلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپېنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د میني تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اېنجینېرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دخاخکو هار (د یوه سړي لندۍ کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانی)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهید (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غريبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږې او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [دیارلس کلنه فلسطینۍ انجلۍ تر نړیدلي ودانۍ (پښتو بهرنی ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتي / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاریګر (پښتو ناول)
٨٢. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
٨٣. شهری زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)
٨٤. ساختمان های کانتینری
٨٥. کانتینري ودانۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۶. Architecture of Buddist temple in Kabul city
۸۷. ښکلې هوسۍ (پښتو کیسه)
۸۸. خړه بیزو(پښتو کیسه)
۸۹. سور تنور(پښتو ناول)
۹۰. سپین کارغه (پښتو داستان)
۹۱. لېونی لېوه (پښتو داستان)
۹۲. بندي مرغه (پښتو داستان)
۹۳. بې وخته سېلاب (پښتو ناول)
۹۴. ملا نصرالدین سره د دوکې پایله (پښتو ناول)
۹۵. د یوې بهلول غوره پرېکړه (پښتو داستان)
۹۶. د کابل ښار لمړي ګمرک اداري ودانۍ معماري
۹۷. ناکامه مینه (پښتو ناول)
۹۸. سنګلاخ دره او معماري
۹۹. عشق در کانتینر ها (ناول به زبان دری)
۱۰۰. مادل اندازه گیری اسلامی
۱۰۱. په ګاونډ هېواد کې زړه بایلل (پښتو ناول)
۱۰۲. بازی ها وسپورت های محلی مردم افغانستان - جلد اول
۱۰۳. منار های غزنی – گذشته و حال
۱۰۴. توري چشمې (عینکې) پښتو ناول
۱۰۵. د چک ولسوالۍ نه (۹) برجه کلا
۱۰۶. د یوې شپې ناوې (بهرنی پښتو ناول
۱۰۷. ښکلا (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کار لاندې کتابونو لیست

۱. هنر خطاطی و میناتوری در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. بې وخته باران
۴. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

بشکلا

......

د وخت او امکان په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

The

The Beauty

Beauty

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: November- Desember / 2028

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library